

Udda och vacker koreansk film

Kanske är det för att jag är ovan vid koreansk film som jag tycker att den här filmen är udda. Udda men väldigt vackert gjord.

Både bild och musik delges åskådaren i en jämn, harmonisk puls. Handlingen tycks bli underordnad filmen. Storyn handlar om två vänner som växer upp tillsammans i Korea men skiljs åt redan i barndomen för att långt senare i livet återförenas.

Jag tänker inte berätta mer om själva handlingen men hänge mig åt lite kritik. Det som först irriterar mig något är berättartempot som haltar mellan att vara långdraget periodvis för att bli forcerande. En annan sak som stör är de ojämna skådespelarinsatserna. Den kvinnliga huvudrollen Nora spelas helt briljant av **Greta Lee**, som ger en känslan av att man som publik förs genom filmen med henne som ledsagare. Den manliga huvudrollen Hae Sung, spelad av **Teo Yoo**, är en helt medioker skådespelarprestation.

Mitt betyg blir tre π π π för bildspråket, musiken och Greta Lees skådespelarprestation, samt för att jag blivit nyfiken på att se mer koreansk film.

Past lives

Celine Song

Farbror Pi, Foto IngelaS